

«Να βαδίζεις στον ίσιον δρόμο και θα σωθείς»

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

«Ένας βοσκός πήγε στον ιερέα να εξομολογηθεί και αυτός του είπε: «Να βαδίζεις στον ίσιον δρόμο και θα σωθείς». Βγήκε έξω και είδε δρόμο εδώ, δρόμο εκεί, και πιο πέρα ένα ίσιο δρόμο. Αυτόν θα πάρω, είπε, γιατί ο ιερέας μου είπε να βαδίζω στον ίσιο δρόμο.

Βάδιζε λοιπόν δυο ημέρες και έφθασε σ' ένα μοναστήρι και κτυπά την πόρτα. Ο μοναχός που του άνοιξε τον ερώτησε «τι θέλεις;»

«Είμαι βοσκός. Επήγα εξομολογήθηκα και μου είπε ο ιερέας να βαδίζω τον ίσιον δρόμο. Αφού λοιπόν ήλθα εδώ, κρατήσετέ με να σώσω την ψυχούλα μου».

«Να το πούμε στον Ηγούμενο» Πηγαίνουν λοιπόν και λέει ο μοναχός «Είναι βοσκός και θέλει να σώσει την ψυχή του». Τότε ο Ηγούμενος λέει: «Είσαι γέρος, αγράμματος, τι να σε κάνουμε στο μοναστήρι. Αλλά αφού θέλεις να μείνεις, έλα και θα σκουπίζεις μόνο την εκκλησία».

Πηγαίνουν στην εκκλησία και βλέποντας τον Χριστό επάνω στον σταυρό, γεμάτος αθωότητα, λέει: «Γιατί εσταυρώσατε τον αδελφόν εκεί πάνω;» «Γιατί δεν εσκουπίζε την εκκλησία» του λέει ο μοναχός.

Καθίζει μια, δυο τρεις ημέρες, δεν άντεξε άλλο ο βοσκός και πηγαίνει στον

Εσταυρωμένο και του λέει: «Τρεις ημέρες είμαι εδώ και δεν είδα κανένα να σου δίνει λίγο νερό και σε λυπούμαι. Μα μάρτυς μου ο Θεός δεν θα φάω εάν δεν κατέβεις να φάμε μαζί».

Ο Πανάγαθος είδε την αθωότητα και κατέβηκε πραγματικά από τον σταυρό και έφαγαν. Όταν ετελείωσαν, του λέει ο βοσκός «Ανέβα πάλι επάνω, να μη σε δουν και σε τιμωρήσουν περισσότερο, γιατί σε λυπούμαι», και ανέβηκε πάλι ο Χριστός.

Επέρασαν πάλι τρεις ημέρες και είπε πάλι ο βοσκός «Δεν θα φάω αδελφέ μου, αν δεν κατέβεις και σύ να φάμε μαζί». Κατεβαίνει πάλι ο Χριστός και όταν έφαγαν του λέει «Έχω ένα πατέρα που είναι βασιλιάς και πολύ πλούσιος. Επειδή λοιπόν με εφιλοξήνησες χωρίς να το ξέρει κανείς, θα σε πάρω κι εγώ στο παλάτι του πατέρα μου να σε φιλοξενήσω».

Εκείνη την ώρα περνούσε ένας μοναχός τους είδε, και πηγαίνει στον Ηγούμενο και του λέει: «Ηγούμενε, ο άνθρωπος που έφερες, κουβεδιάζει με έναν ληστή και θα μας ληστέψουν». Ο Ηγούμενος του λέει: «Πήγαινε να τον ερωτήσεις με ποιον εκουβέδιαζε».

Πηγαίνει λοιπόν και τον ερωτά: «Σε είδα που εκουβέδιαζες, ποιος ήταν;» «Μη το πεις στον Ηγούμενο, Τον αδελφό που έχετε σταυρωμένο εκεί πάνω. Φέρνω την μερίδα μου και τρώμε μαζί, και μου είπε πως ο πατέρας του είναι βασιλιάς και θα με πάρει να με φιλοξενήσει.

Τα έχασε ο μοναχός. Πηγαίνει στον Ηγούμενο και του λέει: «Αυτός ο άνθρωπος είναι άγιος. Αυτό και αυτό συμβαίνει». Τότε ο Ηγούμενος του λέει: «Φέρε μου τον βοσκό». Έρχεται ο βοσκός, και του λέει ο Ηγούμενος: «Σε παρακαλώ πες στον αδελφό μας να με φιλοξενήσει και μένα».

«Θα του το πω» Πάει λοιπόν στην εκκλησία και λέει στον Χριστό: «Αδελφέ μου. Να πάρουμε και τον Ηγούμενο στην φιλοξενία του πατέρα σου;» Δεν είναι δεκτός ο Ηγούμενος, του λέει ο Χριστός».

Πηγαίνει στον Ηγούμενο και του λέει: «Μου είπε ο αδελφός μας πως δεν είσαι δεκτός». Ο Ηγούμενος όταν το άκουσε αυτό παραλίγο να πεθάνει από την στενοχώρια του και του λέει «Πήγαινε παιδί μου να τον παρακαλέσεις να με πάρει και μένα»

Πηγαίνει ο βοσκός και λέει στον Χριστό «Αδελφέ μου για το χατίρι το δικό μου να τον πάρουμε, αφού μας δίνει και ψωμί και φαγητό να τρώμε». «Για το δικό σου το χατίρι να του πεις να ετοιμαστεί γιατί σε εννέα ημέρες θα τον πάρουμε». Ο βοσκός του το λέει και ο Ηγούμενος ετοιμάσθηκε, εξομολογήθηκε, εκοινώνησε και

σε εννέα ημέρες απέθανε. Τον έσωσε η αθωότητα και η καθαρότητα της ψυχής του βοσκού.

Να το προσέξουμε λοιπόν αυτό, γι' αυτό ο Χριστός λέει: «Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι».

Πηγή: Μαρεντάκης Παναγιώτης, Θεολόγος Τ. Γυμνασιάρχης, «Ο Γέροντας Θεοδόσιος, Ο Ασκητής Της Κρήτης», Εκδόσεις-Βιβλιοπωλείο «Η Αυτογνωσία», Χανιά 2009. amvonas.gr